

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 51/2015
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, записничарем, у прекршајном поступку окривљеног М.И., због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 490/15 од 25.12.2015. године, поднетом против правноснажног решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Ужицу, Одељења саобраћајне полиције, Одсека за вођење прекршајног поступка Уп 331/14 од 13.08.2015. године, и пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-106-Пржу-број 2700/15 од 09.11.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 490/15 од 25.12.2015. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажно решење МУП-а РС, ПУ Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсека за вођење прекршајног поступка Уп. 331/14 од 13.08.2015. године и правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106-Пржу-број 2700/15 од 09.11.2015. године, тако што Врховни касациони суд, према окривљеном М.И. **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК** због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања застарелости прекршајног гоњења у смислу члана 76. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09).

Трошкови прекршајног поступка падају на терет Прекршајног суда у смислу члана 131. став 2. Закона о прекршајима.

Образложење

Решењем МУП-а РС, ПУ у Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсека за вођење прекршајног поступка Уп. број 331/14 од 13.08.2015. године, окривљени М.И. оглашен је кривим због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и кажњен новчаном казном у износу од 5.000,00 динара, коју казну је дужан платити у року од 15 дана од дана

правноснажности решења, а уколико окривљени не плати казну у наведеном року иста ће се заменити казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити у један дан затвора односно у конкретном случају у пет дана затвора. Истим решењем окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 500,00 динара у истом року као и новчану казну, под претњом принудног извршења.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Крагујевцу пресудом I-106-Пржу. 2700/15 од 09.11.2015. године одбио је жалбу као неосновану и потврдио наведено решење.

Против наведених правноснажних одлука Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Пtz 490/15 од 25.12.2015. године, због повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 3. у вези члана 76. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09). У захтеву је наведено да је наступила застарелост прекршајног гоњења окривљеног за конкретни прекршај и предложено да Врховни касациони суд захтев уважи као основан и преиначи наведене правноснажне одлуке тако што ће обуставити прекршајни поступак против окр. М.И. за прекршај из члана 333. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, услед наступања застарелости прекршајног гоњења у смислу члана 76. став 1. Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 340. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013), прописано је да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09), те се у овом прекршајном поступку законитост побијаних правноснажних одлука оцењује у складу са Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09).

Из списка предмета произилази да је МУП РС, ПУ Ужице СПИ Пожега дана 24.01.2014. године Одсеку за вођење прекршајног поступка поднео захтев за покретање прекршајног поступка 7-904-351/14 против окр. М.И. због прекршаја из члана 333. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима извршеног дана 19.01.2014. године, да је првостепени прекршајни орган дана 28.02.2014. године донео закључак о покретању прекршајног поступка против окривљеног за наведени прекршај, затим да је првостепени прекршајни орган у доказном поступку дана 27.03.2015. године саслушао полицајца Б.Л. те да је 13.08.2015. године донео решење којим је окривљеног огласио кривим за наведени прекршај.

Одредбом члана 76. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09) прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, ставом 3. истог члана прописано је да се застаревање прекида сваком процесном радњом надлежног органа која предузима ради гоњења учиниоца прекршаја, док је ставом 4. прописано да после сваког прекида застаревање почиње поново да тече, а ставом 7. истог члана прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Имајући у виду дакле, да прекршајни орган у Ужицу у периоду од 28.02.2014. године када је донет закључак о покретању прекршајног поступка, није предузео ни једну процесну радњу ради гоњења учиниоца прекршаја, до 27.03.2015. године када је у доказном поступку саслушао полицајца Б.Л., односно у периоду дужем од годину дана, то је релативна застарелост гоњења у конкретном случају наступила протеклом дана 28.02.2015. године.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да је побијаним правноснажним одлукама повређена одредба члана 235. став 1. тачка 3. у вези члана 76. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09), на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвојио као основан, преиначио правноснажно решење МУП РС ПУ Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка Уп. бр. 331/14 од 13.08.2015. године и правноснажну пресуду Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-106-Пржу. Број 2700/15 од 09.11.2015. године, и одлучио као у изреци ове пресуде.

Одлука о трошковима прекршајног поступка, као у изреци пресуде, донета је у смислу одредбе члана 131. став 2. Закона о прекршајима, којом је прописано да трошкове поступка за прекршај за који је поступак обустављен сноси суд.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 287. став 4. ЗПР и применом члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013), донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.